

ΙΕΡΕΥΣ: Εύλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εύλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἔνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἅγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰώνος.

Ἄβυσσος ως ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,
ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία
εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,
ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίφαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι
φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος
εὑφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ἔύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

὾ρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Ϲκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ὦς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἄὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἔκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

”Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.

”Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

”Ηδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοί, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος,
καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... **Καὶ νῦν ...**

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου**
δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κύριε, ἐλέησον.** [καί μετά ἀπό
κάθε αἴτηση]

Υπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,
καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἑξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τῆς πόλεως (Μονής Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, δόδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τοῦ ὥρασθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Ἄ**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Της Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Κοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ
Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

Ἅγιος Ἡ πατέρες
καὶ Χριστὸς
Κυρί ε ε κε κραξα προς σε ει

σα κου σον μου Δι ει σα κου σον μου Κυρί ε π

Κυρί ε ε κε κραξα προς σε ει σα κου σον μου

Δι προ σχες τη φω νη της δε η σε ως μου π

εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου

σον μου Κυρί ε π

Χα τευ θυν θη τωη προ σεν χη μου Δι ως

θυ μι αμα ε νω πι ον σου ε ε παρ σις

των χειρων μου θυ σι α ε σπερι νη ει σα

κου σον μου Κυρί ε π

Ἐκ βαθεων ε κε κραξα σοι Κυ

τελευτής ^χ προσδέσμης
ρι ε Κυ ρι ε ^Δ ει σα κου σον της φω νης
μου ^Δ
^π ^Δ Τας ε σπε ρι νας η μων ευ χας ^Δ προσδές
ξαι α γι ε Κυ ρι ε ^π και πα ρα σχου η μιν
α φε σιν α μαρ τι ων ο τι μο νο ος ει ο
δει ξας εν κο σμω την α να αστα σιν ^π
^χ ^π ^π Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε
χον τα ^Δ εις την φω νην ^Δ της δε η σε ως μου
^π ^Δ Κυ κλω σα τε λα οι Σι ων και πε ρι
λα βε τε αυ την ^Δ και δο τε δο ξαν εν αυ τη
τω α να σταν τι εκ νε κρων ^π ο τι αυ τος ε

Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ κ. Θ. ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

στιν ο Θεος οι μων ^Δ ο λυτρωσα με
νος η μας εκτων α νο μι ω ωνημων ^π
^χ ^π ^χ ^π ^χ ^π ^χ ^π ^χ ^π ^χ
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης
Κυρι ε Κυρι ε ^π ^χ τις υ ποστη σε ται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο οις ε ε ε ε
στιν ^π

^π ^χ ^π ^χ ^π ^χ ^π ^χ ^π ^χ ^π ^χ
Δε ευτε λα οι υ μνησω μεν και προ
σκυνη σω μεν Χριστον ^Δ δο ζα ζον τες αυ
του την εκ νεκρων α να στα σιν ^π ο τι αυ
τος ε στιν ο Θεος η μων ^Δ ο εκ της
πλανης του εχθρου ^Δ τον κοσμον λυτρωσα α

με ε νος π
 μει να σε Κυ ρι ε πε μει νεν η
 ψη χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η
 ψη χη μου ε πι τον Κυ υ υ υ ρι 1 1 1
 ον π
 Τω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε
 ρω θη η μεν και τη Α να στα σει σου εκ
 φθο ρας ε λυ τρω θη η με εν Κυ ρι 1 ε δο ο
 ο ο ξα α α α σοι π

Σπιχηρά Ιδιόμελα ቃχος πλ. δ'

χ **Δ** πο φυ λα κηςπρω ι ας μεχρινυ
 κτος **6** α πο φυ λα κηςπρω ι ας **λ** ελ πι
 σατω Ισραηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι
 ι ον **δ**
 Μ **δ** η μερον ο Α δηςστε ε νων βο α
 Δ συ νε φε ε ρε εμοι **6** ει τον εκ Μα ρι ας γεν
 νη θεν τα α μη η υ πε δε ε ζα α α α
 μην **δ** ελ θωων γα αρ ε ε π ε ε με το κρα α
 το ος μου ε ε ε λυ υ υ σε **Δ** πυ λας
 χαλ κας συ υ υ νε τρι ι ψε **λ** ψυ χας ας κα α
 α τει ει ει χον το ο πριν **δ** Θε ο ος ων α

νε ε ε στηη η σε **δ** δο ο ζα Ku ρι ε
ε τω ω Στααυ ρω ω ασου **δ** και αι τη Α α να
στα α α σει ει ει ει σου **δ**
δ 0 τι πα ρα τω Ku ρι ω το ε λε
ος **λ** και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις **λ** και
αυ τος λυ τρω σε ται τον I σρα ηλ **λ** εκ πα
σωωντωνα νο μι ω ω ων α α α αυτου **δ**
δ Κημερον ο Α δης στε ε νων βο α
δ συ νε φε ε ρε ε μοι **λ** ει τον εκ Ma ρι ας γεν
νη θεν τα α μη η υ πε δε ε ζα α α α
μην **δ** ελ θω ων γα αρ ε επ ε ε με το κρα α

το ος μου ε ε ε λυ υ υ σε **Δ** πυ λας
 χαλ κας συ υ υ νε τρι υ ψε **λ** ψυ χας ας κα α
 α τει ει ει χον το ο πριν **Δ** Θε ο ος ων α
 νε ε ε στη η η σε **Δ** δο ο ζα Κυ ρι ι ε
 ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σου **Δ** και αι τη Α α να
 στα α α σει ει ει ει σου **Δ**
Δ **Δ** ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε θνη **λ** ε παι νε σα τε Αυ τον **λ** πα αν τες
 οι οι οι λα α α α οι **Δ**
Δ **C**η με ρον ο Α δης στε ε ε νων βο α
Δ κα τε λυ θη η μου ου η ε ζου σι ι ι

ι α **Δ** ε δε ξα α μηνθνη τον**Δ** ω σπε
 ερ ε ε να τω ων θα νο ο ο οντων**Δ**
 του τονδε καα τε εχειν ο ο λως ου ουκ ι
 σχυσυ υ υ ω **Δ**αλλ α πο λωμετα α του
 ου του **λ** ων ε βα α σι ι ι λε ε ε ευ
 ον **Δ** ε γω ει χον τους νε κρους απ αι αι ω
 ω ω νος **λ** αλ λα ου τος ι ι δου ου ου πα α
 αν τας ε ε γει ει ει ει ρει **Δ** δο ξα α Κυ ρι ι
 ε ε τω ω Σταυρω ω ω σου ου**Δ** και αι τη Ανα
 στα α α σει ει ει ει σου**Δ**
Δ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε

ος αυ του εφ η μας ^χ_λ⁶ και η α λη θει α
 του Κυ ρι ου με νει εις τον αι ω να ^γ_δ
^M_N
^γ_δ Κη με ρον ο Α δης στε ε νων βο α
^χ_λ κα τε ε πο ο θη μου το ο κρα α α
⁶
^B_M
^γ_δ τος ^Δ_δ ο Ποιμην εστα αυ ρω αθη και τον Α
^Δ
^δ δαμ α α νε ε εστη η η η σεν ^M_δ ων περ
^B
^ε_β βα σι ι λε ευ ον ε ε ε στε ρη η μαι
^N
^δ_λ αι ^δ και ους κα τε πι ον ι ι σχυ υ σας ^λ πα
^π_N
^γ_δ αν τας ε ξη η η με ε ε ε σα ^δ ε
^Δ_N
^γ_δ κε νω σε τους τα αφους ο Σταυ ρω θεις ^γ_δ ουκ
^π
^ε_β ι ι σχυ υ ει του ου θα α να α α του το ο

N Κραα α α τος Δ δο ο ζα Ku υ ρι i ε ε
Δ
M τω ω Σταυ ρω ω ω σου ου Δ και αι τη Α να στα
N α α σει ει ει ει σου Δ

Δόξα... Ἡχος πλ. β'

π ιε ε Δ ο ο ο ζα Πα α τρι i i i και γι
π υι ω και Α γι i ω Πνεευ μα α α τι
π Την σημε ε ε ρον μυ υ στι i κως ο
π με ε γα α ας Μω ω υ υ υ σης Δ προ
π δι i ε ε τυ που ου το λε ε ε ε γων π και
π εν λο ο γη η η σε ε ε εν ο ο ο
K Θε ος Δ την η με ε ρα α αν τη η η ε

ε βδο ὁ ο ο μην ^Δ του το γαρ ε ε στι το
 ευ λο γη με ε ε νον Σαβ βα α α τον
^M α α αυ τη ε ε στιν η της κα τα παυ
 σε ε ε ω ω ως η η με ε ε ε ρα ^Δ εν
 η κα τε παυ σεν α πο παν των των ερ γων
 α αυ του ^Δ ο μο νο γε νης γι ο ο ος
 του Θε ε ε ου ^π δι α της κα τα τον θα
 να τον οι οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι ας ^Δ τη
 σαρ κι ι ι ι σα αβ βα τι ι ι σας
 και αι εις ο ο ην πα αλιν ε πα α α νε
 ελ θων ^Δ δι α της Α να α στα σε ε ε ως ^Δ

ε δωρη η σαα τοο ο η μιν ^Δ_♂ ζω ην
 τη η ην αι ω ω ω νι ι ι ι ον ^Δ_♂
 ως μο νος α γα θος και αι φι λα α αν θρω
 ω ω ω πος ^π

^χ^π ^π ^π Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^Δ_δ

^Δ^π ^π ^π Την παγ κο σμι ον δο ξαν ^π_q την εξ αν

θρω πων σπα ρει σαν και τον Δε σπο την τε

κου ου σαν την ε που ρα νι ον πυ λην ^π_q υ

μνη σω μεν Μα ρι αν την Παρ θε νον ^Δ_δ των α

σω μα των το α α σμα και των πιστων το

εγ καλ λω πι σμα^π_q αυ τη γαρ α νε δει χθη ου
ρα νος ^Δ_δκαι να ο ος της Θε ο τη τος ^π_q αυ τη
το με σο τοιχον της εχθρας κα θε λου σα ει
ρη η νην αν τει ση ξε και το βα σι λει ον
η νε ω ξε ^π_qταυ την ουν κα τεχον τες της
πι στε ως την α γκυ ραν ^Δ_δ u πε ερ μα α χον
ε χο μεν τον εξ αυ της τε χθεν τα Κυ ρι ον ^π_q θαρ
σει τω τοι νυν θαρ σει τω λα ος του Θε ου και
γαρ αυ τος πο λε μη σει τους εχθρους ως παν το
δυ ^M υ να α μο ^η_ο ος ^π_q

ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ

Ἄγιος Ἰλάριος

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ
 υ υ σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι
 νον ς υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον και
 α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον Α ξι
 ο ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει
 ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις ς γι ε ε

Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ και Θ. ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Θε ε ε ου ου ^B ζω η ηη η η η η η ην ο ο
δι ι δου ους ⁶ δι ο ο ο ο ο ο κο ο σμος ^ζ
σε ε ε δο ο ξα α α α ξει ^Δ

**Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα
ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Πρόσχωμεν.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:
(Κέφ. Α' 1-13)**

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὄντος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὄντος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὄντος καὶ ὄντος. καὶ ἐγένετο οῦτως. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὄντος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὄντος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν,

καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· συναχθήτω τὸ ὅδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὸ ὅδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὥφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὅδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὅμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὅμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ Ἀνάγνωσμα (α'-δ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνάν, τὸν τοῦ Ἀμαθί λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς

Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρός με. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσώπου Κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην καὶ εὗρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσὶς καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἐνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσώπου Κυρίου. Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ καὶ ἀνεβόησαν ἔκαστος πρὸς τὸ θεὸν αὐτοῦ καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν. Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοίλην τοῦ πλοίου καὶ ἐκάθευδε καὶ ἔρρεγχε. Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί σὺ ρέγχεις; ἀνάστα καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. Καὶ εἶπεν ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγνῶμεν τίνος ἔνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν; καὶ ἐβαλον κλήρους, καὶ ἐπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀπάγγειλον

ἡμῖν τίνος ἔνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν; τίς σου ἡ ἐργασία ἐστί; καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ τοῦ πιρεύη, καὶ ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· δοῦλος Κυρίου εἰμὶ ἐγὼ καὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὅς ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί ποιήσομέν σοι καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς· ἄρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστι. Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἥδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον καὶ εἶπαν· μηδαμῶς, Κύριε, μὴ ἀπολώμεθα ἔνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῷς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σύ, Κύριε, ὃν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας. Καὶ

έλαβον τὸν Ἰωνᾶν καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον καὶ ἔθησαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ καὶ ηὔξαντο τὰς εὐχάς. Καὶ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους καὶ εἶπεν· Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διηλθον. Καὶ ἐγὼ εἶπα· ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἄγιόν σου; Περιεχύθη μοι ὅδωρ ἔως ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὁρέων. Κατέβην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι, καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, πρὸς σὲ Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή

μου εἰς ναὸν τὸ ἄγιόν σου. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ φευδῆ ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἔξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὔξαμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ. Καὶ προσέταξε Κύριος τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ἔηράν. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρός σε. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευὴ, καθὰ ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν. Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπεν· ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται. Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἔως μικροῦ αὐτῶν. Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευῆς, καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ περιείλετο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ.

Καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγων· οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲ νεμέσθωσαν μηδὲ ὅδωρ πιέτωσαν. Καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἔκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν λέγοντες· τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα; Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἥ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε. Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην καὶ συνεχύθη, καὶ προσηρύξατο πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν· Ὁ Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ μου; διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς, διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων καὶ οἰκτíρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Καὶ νῦν, δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με μᾶλλον, ἥ ζῆν

με. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σύ; Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως· καὶ ἐποίησεν ἔαυτῷ ἐκεῖ σκηνὴν καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς, ἔως οὗ ἀπίδῃ τί ἔσται τῇ πόλει. Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθῃ, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ. καὶ ἔχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. Καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἐωθινῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθαν, καὶ ἀπεξηράνθη. Καὶ ἐγένετο ἄμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ὡλιγοψύχησε καὶ ἐπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε· καλόν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε· σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἔως θανάτου. Καὶ εἶπε Κύριος· σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἣς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ' αὐτὴν οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἢ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο. Ἐγὼ δὲ οὐ

φείσομαι ύπερ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης,
ἐν ᾧ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες
ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ
ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

Προφητείας Δανιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(Κέφ. Γ', 1-23 καὶ Ὦμνου Τριῶν Παίδων 1-33)

Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ
βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν, ὕψος αὐτῆς
πήχεων ἑξήκοντα, εὗρος αὐτῆς πήχεων ἑξ, καὶ
ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δεειρᾶ, ἐν χώρᾳ
Βαβυλῶνος. Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς
ὑπάτους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς
τοπάρχας, ἥγουμένους τε καὶ τυράννους καὶ
τοὺς ἐπ' ἑξουσιῶν καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας
τῶν χωρῶν ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνος,
ἥν ᔓστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. Καὶ
συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπατοι, στρατηγοί,
ἥγουμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἑξουσιῶν
καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν εἰς τὸν
ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνος, ἥν ᔓστησε
Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς, καὶ είστηκεισαν
ἐνώπιον τῆς εἰκόνος. Καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ἴσχυΐ·

ύμιν λέγεται, λαοί, φυλαί, γλῶσσαι· ἦ δὲ ὡραὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ φαλτηρίου, συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἦ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ ὃς δὲ ἀν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὡρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ φαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, προσεκύνοντες τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἦ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. Τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. Σὺ βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα πάντα ἀνθρωπον, ὃς ἀν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ φαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς

κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος,
Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ, οἵ οὐχ ὑπήκουσαν,
βασιλεῦ, τῷ δόγματί σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ
λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἥ ἔστησας,
οὐ προσκυνοῦσι. Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν
θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ,
Μισάχ καὶ Ἀβδεναγώ, καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως. Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· εἰ ἀληθῶς Σεδράχ, Μισάχ,
Ἀβδεναγώ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ
εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἥ ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε; Νῦν
οὖν εἰ ἔχετε ἔτοιμως, ἵνα ὡς ἀν ἀκούσητε τῆς
φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας,
σαμβύκης τε καὶ φαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ
παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες
προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἥ ἐποίησα·
ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὁρᾳ
ἔμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν
καιομένην. καὶ τίς ἔστι Θεός, ὃς ἔξελεῖται ὑμᾶς
ἐκ τῶν χειρῶν μου; Καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδράχ,
Μισάχ, Ἀβδεναγὼ λέγοντες τῷ βασιλεῖ
Ναβουχοδονόσορ· οὐ χρείαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ
τοῦ ρήματος τούτου ἀποκριθῆναι σοι· ἔστι γὰρ
Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ὃς ἡμεῖς λατρεύομεν,

δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ρύσεται ἡμᾶς καὶ ἐὰν μή, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ τῇ εἰκόνι, ἥ̄ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦμεν. Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἡλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἐπταπλασίως, ἔως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῆ· καὶ ἀνδρας ἴσχυροὺς ἴσχυϊ εἶπε πεδήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Τότε οἱ ἀνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν καὶ τιάραις καὶ περικνημίσι καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπεὶ τὸ ρῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσε καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ, ἐπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπεδημένοι. καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον. Καὶ συστὰς Ἀζαρίας προσύξατο οὕτως καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς

εἶπεν· Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετόν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά
σου εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι δίκαιος εῖ ἐπὶ πᾶσιν,
οἵς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου
ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ
κρίσεις σου ἀλήθεια, καὶ κρίματα ἀληθείας
ἐποίησας κατὰ πάντα, ἀ τὸν ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ^{τὴν} πόλιν τὴν ἀγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν
Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει
ἐπήγαγες ταῦτα πάντα, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.
”Οτι τὸν ἡμάρτομεν καὶ ἡνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ
σοῦ καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν
σου οὐκ ἤκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ
ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν
γένηται. Καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ
πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει
ἐποίησας καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας
ἔχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ
βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν
γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα·
αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις
σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδῷς
ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου καὶ μὴ
διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου καὶ μὴ

ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἄγιόν σου, οἵς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἀρχῶν καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὀλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσφορὰ οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου καὶ εὑρεῖν ἔλεος· ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον καὶ ἐκτελέσαι ὅπισθέν σου, ὅτι οὐκ ἔσται αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου καὶ δὸς δόξαν τῷ

όνόματί σου, Κύριε. καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ
ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ καὶ
καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ
ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη· καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ
Κύριος Θεὸς μόνος καὶ ἐνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν
οἰκουμένην. Καὶ οὐδὲν διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες
αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως καίοντες τὴν
κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ στυππίον καὶ
κληματίδα. Καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς
καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαρακονταεννέα. Καὶ
διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν οὗς εὗρε περὶ τὴν
κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ο δὲ ἄγγελος Κυρίου
συγκατέβη ἄμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν
κάμινον καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ
τῆς καμίνου καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου
ώς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἥψατο
αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ καὶ οὐκ ἐλύπησεν
οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς. Τότε οἱ τρεῖς ως ἐξ
ἐνὸς στόματος ὕμνουν καὶ ἐδόξαζον καὶ
ηὔλόγουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες·
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
αἰῶνας, καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης
σου τὸ ἄγιον καὶ ὑπεραινετὸν καὶ

ύπερυψούμενον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
εὐλογημένος εῖ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας δόξης σου
καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογημένος εῖ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους,
καθήμενος ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ αἰνετὸς καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος
εῖ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου καὶ
ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογημένος εῖ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ
οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ἄνιστάμενοι δέ ἐνταῦθα ψάλλομεν
εἰς Ἡχον α'

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιος Ἡσαΐας Πατέρας

π^π

π^π

Τον Κυριον ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ
υ ψουτεις παντας τους αι ω νας π^π
π^π

Είτα ό μὲν Ἀναγνώστης λέγει τὸν ἐπόμενον
Τύμνον, ἡμεῖς δὲ μεθ' ἔνα ἔκαστον τῶν Στίχων
αὐτῶν φάλλομεν,

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ὡς ἔπειται.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
Κύριον.

π^π

π^π

Τον Κυριον ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ
υ ψουτεις παντας τους αι ω νας π^π
π^π

Εὐλογεῖτε, Ἀγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ
Κυρίου, τὸν Κύριον.

π^π

π^π

Τον Κυριον ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ
υ ψουτεις παντας τους αι ω νας π^π
π^π

Εύλογεῖτε, ὅδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν
οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν
Κύριον.

π^π
π^q Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ
υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας π^q

Εύλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ὄστρα τοῦ
οὐρανοῦ, τὸν Κύριον.

π^π
π^q Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ
υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας π^q

Εύλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ
ἡμέραι, τὸν Κύριον.

π^π
π^q Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ
υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας π^q

Εύλογεῖτε, πᾶς ὅμβρος καὶ δρόσος, πάντα
τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον.

π^π
π^π Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ

υ ψουτε εις παν τας τους αι ω νας π^π

Εύλογειτε, πυρ και καῦμα, ψυχος και καύσων, τὸν Κύριον.

π^π
π^π Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ

υ ψουτε εις παν τας τους αι ω νας π^π

Εύλογειτε δρόσοι και νιφετοί, πάγοι και ψυχος, τὸν Κύριον.

π^π
π^π Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ

υ ψουτε εις παν τας τους αι ω νας π^π

Εύλογειτε, πάχναι και χιόνες, ἀστραπαι και νεφέλαι τὸν Κύριον.

π^π
π^π Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ

υ ψουτε εις παν τας τους αι ω νας π^π

Εύλογεῖτε, γῆ, ὅρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον.

π^π
π^π Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ
— ψ — π^π
υ ψουτεις παντας τους αι ω νας^π^π

Εύλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήπη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς Ὅδασι, τὸν Κύριον.

π^π
π^π Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ
— ψ — π^π
υ ψουτεις παντας τους αι ω νας^π^π

Εύλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον.

π^π
π^π Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ
— ψ — π^π
υ ψουτεις παντας τους αι ω νας^π^π

Εύλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογείτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον.

π^π
q^q Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ

υ ψουτεις παντας τους αι ω νας^π
^q

**Εύλογειτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου,
τὸν Κύριον.**

π^π
q^q Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ

υ ψουτεις παντας τους αι ω νας^π
^q

**Εύλογειτε, πνεύματα και ψυχαὶ Δικαίων,
ὅσιοι και ταπεινοῖ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον.**

π^π
q^q Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ

υ ψουτεις παντας τους αι ω νας^π
^q

**Εύλογειτε, Ἄνανια, Ἄζαρια, και Μισαήλ, τὸν
Κύριον.**

π^π
q^q Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ

υ ψουτεις παντας τους αι ω νας^π
^q

Εύλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ
Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον.

π^π Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ περ

υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας π^π ι

Εύλογοῦμεν Πατέρα Γιόν, καὶ ἄγιον
Πνεῦμα.

π^π Τον Κυ ρι ον υ μνου ου με εν και υ πε

ρου ψου μεν εις παν τας τους αι ω νας π^π ι

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

π^π Τον Κυ ρι ον υ μνου ου με εν και δο ξο

λο γου μεν εις παν τας τους αι ω ωνα α ας π^π ι

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό τῶν
Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν

Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὅμοιώσιν καὶ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἴτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν, Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα, ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τα σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

“Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενῷ καὶ

τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἄντὶ τοῦ Τρισαγίου

Ὕχος ἡ πρὸ

πρὸ σοι εἰς Χριστὸν εὐβαπτίσθη τε ἄλλο Χριστὸν εὐδοκεῖ πρὸ διεστόν εὐδοκεῖ άλληλου οὐαί αἱρεῖται πρὸ σοιοι εἰς Χριστὸν εὐβαπτίσθη τε ἄλλο Χριστὸν εὐδοκεῖ άλληλου οὐαί πρὸ ζα πατρὶ καὶ γῇ ω καὶ Αγῇ ω πνευματικὴν ναὶ

ἄλλοι νῦν καὶ αἱρεῖται εἰς τοὺς αἱρεῖται ωναὶ

τωναι ω νων Α μην ^Δ**δι**

Δ **Χ**ριστοον ε νε δυ σασθε Αλλη λουου
 π α π
 π **δ**υ υ να α μις π
 π **ο** σοι εις Χρι στο ον ε ε βα πτι ι
 σθηη τε ε ε **δ**χριστο ο ο ον ε ε
 νε ε ε δυ υ σα α α σθε ε Αλ λη λουουου
 ου ου π α π

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Προκείμενον: Πᾶσα ἡ γῆ Προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ φαλάτωσάν σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

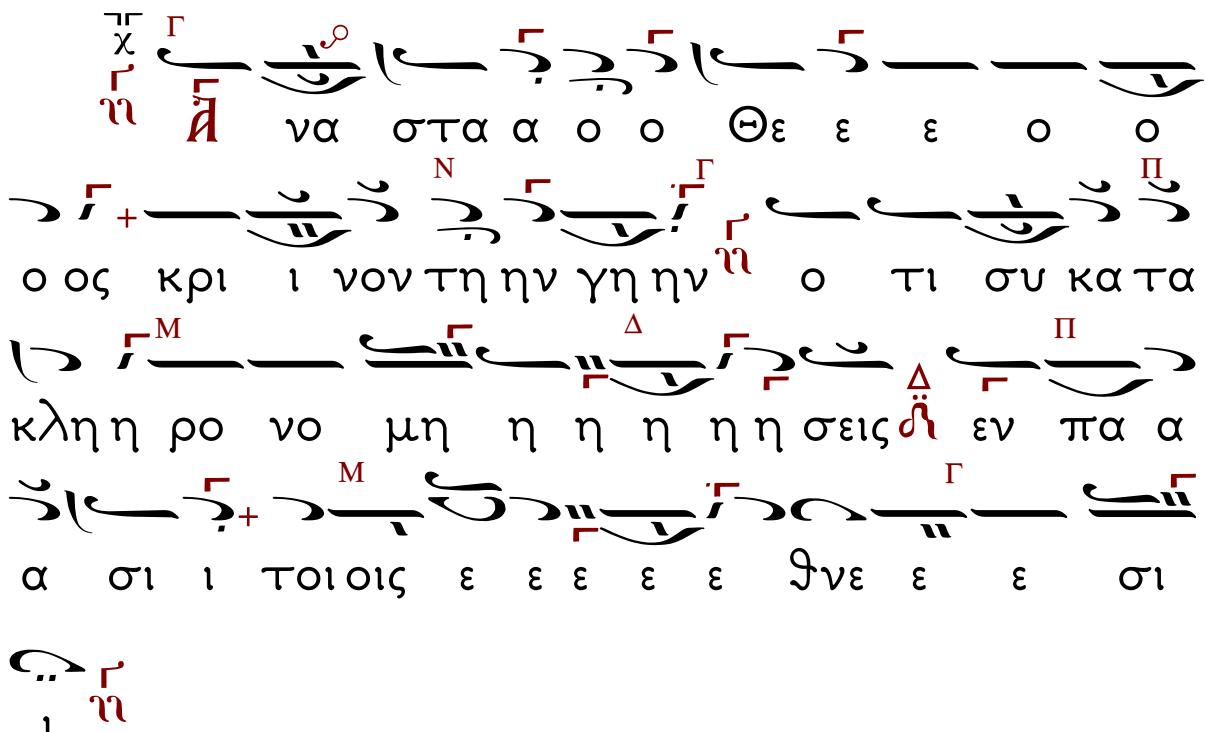
(Κεφ. ζ', 3-11)

Ἄδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα, ὥσπερ ἡγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ Ομοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τὴν ἀμαρτίαν. Ο γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται

ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ό γὰρ ἀπέθανε τὴν ἀμαρτίαν, ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζή, ζὴ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἔαυτούς, νεκρούς μὲν εἶναι τὴν ἀμαρτίαν, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη σοι

Ἄχος καὶ Γα

Στίχ. Ό Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

να στα ο Θε ο ος κρι ι νον την
γην ο τι συ κα τα κλη ρο νο μη σεις εν
πα α σι τοιοις ε ε θνε ε σι

Στίχ. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε;

να στα ο Θε ο ος κρι ι νον την
γην ο τι συ κα τα κλη ρο νο μη σεις εν
πα α σι τοιοις ε ε θνε ε σι

Στίχ. Κρίνατε ὄρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

να στα ο Θε ο ος κρι ι νον την
γην ο τι συ κα τα κλη ρο νο μη σεις εν
πα α σι τοιοις ε ε θνε ε σι

Στίχ. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ δύσασθε αὐτόν.

Γ
ν Ἄ να στα ο Θε ο ος κρι ι νον την
Δ
γην ἦ ο τι συ κα τα κλη ρο νο μη σεις εν
πα α σι τοι οις ε ε θνε ε σι ή

Στίχ. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Γ
ν Ἄ να στα ο Θε ο ος κρι ι νον την
Δ
γην ἦ ο τι συ κα τα κλη ρο νο μη σεις εν
πα α σι τοι οις ε ε θνε ε σι ή

Στίχ. Ἐγὼ εἶπα, θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Γψίστου πάντες, ύμεῖς δὲ ὡς ἀνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἴς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ κ. Θ. ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

να στα α ο ο Θε ε ε ο ο
 ο ος κρι ι νον τη ην γη ην ο τι συ κα τα
 κλη η ρο νο μη η η η η η σεις δι εν πα α
 α σι ι τοι οις ε ε ε ε ε θνε ε ε
 σι ι ι ι ι η

ΞΤΕΡΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΝ

να στα ο Θε ο
 ος κρι ι νον την γην ο τι συ κα τα κλη ρο
 νο μη σεις εν πα α σι τοι οις ε ε θνε ε
 σι η

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ
 ἀγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνευματί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον ἀγίου

Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον...**(κη'1-20)**

’Οψὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν Σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωροῦσαι τὸν τάφον Καὶ ἴδοὺ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· Ὅτιος γὰρ Κυρίου, καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ ἴδεα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὥσει χιών. Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὥσει νεκροί. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ὅτιος, εἶπε ταῖς γυναιξὶ· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ, ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὅδε· ἥγερθη γὰρ, καθὼς εἶπε· δεῦτε, ἵδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἥγερθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἴδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἔκει αὐτὸν ὅψεσθε· ἴδοὺ, εἶπον ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Ως

δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἴδου, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι, ἔκρατησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὅψονται. Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἴδού, τινες τῆς κουστωδίας, ἐλθόντες εἰς τὴν Πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἄπαντα τὰ γενόμενα. Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἵκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, λέγοντες· Εἴπατε, ὅτι οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν, ἡμῶν κοιμωμένων. Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ Ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ως ἔδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. Οἱ δὲ ἔνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἴδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ

Ιησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἔξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰώνος. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντί Χερούβικοῦ

Σιγησάπω πᾶσα σάρξ

$\tilde{H}\chi\alpha\sigma \frac{\lambda}{\pi}\dot{q} \quad \Pi\alpha^{\circ}$

The image shows a single page from a medieval manuscript. The page contains four horizontal red staves, each with two square neumes per measure. Below the staves is a line of Gothic script. The first line of text begins with a large red initial 'C'. The second line begins with a red initial 'S'. The third line begins with a red initial 'T'. The fourth line begins with a red initial 'P'. The text consists of several lines of Gothic script, with some words highlighted in red.

M

τει ει ει ει ει ει α α α α π^q και στη η
 η η η η η η η η η η η η και στη η
 η η η τω φ^q με τα φο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο βου φ^q και αι τρο ο ο ο ο και αι τρο
 ο ο ο μου ου και μη δε ε ε ε ε
 εν φ^q γη η η ι ι ι ι ι νον φ^q εν
 ε αυ τη η λο γι ζε ε ε ε ε λο
 γι ζε ε ε ε ε σθω φ^q ο γα αρ βα σι ι
 λε ευς φ^q των βα σι λευ ο ο ο ο ο
 ον τω ω ω ων φ^q και αι Κυ υ υ ρι ι ι
 ος φ^q των κυ ρι ευ ο ο ο ο ον τω ων φ^q

προσε ερ χε ε ταιαι αι αι αι αι σφαγι α
 σθηη η ναιαι ^πκαι δο θηη η ναιαι ^πειςβρω
 ω ω ω σιν ^πτοι οι οι οι οις πι 1 1 1
 προ η γου ου ου ουν ται δε ε του ου ου ου
 ου ου του ^ποι χο ροι οι οι οι των Αγ γε
 ε ε ε ε ε λω ω ω ων ^μ^πμε τα
 πα α α α σηης αρ χηη η ηης και ε
 ε ξου σι 1 1 1 1 α α α α
 α α ας ^π

Μετὰ τὴν Μεγάλην Εἰσοδον

π^π Τα πο λυ ο ομμα τα α α α α α Χε
 ε ρου ου βειμ ^χ και τα ε ξα πτε ρυ υ γα α
 α α Σε ρα α φειμ ^γ τας ο ο ο ο ο ο
 ψει εις κα α α λυ υ πτο ο ον τα ^κ π^π και
 βο ω ων τα α ^π το ο ο ον υ υ υ
 υ υ υ υ μνον ^π Αλ λη λου ι α αλ
 λη λου ου ι α ^π Αλ λη λου ου ^π ου
 ου ι α α α α α α α

Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ κ. Θ. ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

**ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΑ Η' ΗΧΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΛΗΜΑΡΔΑΚΗ**

Ἅγιος Ἰωάννης Πατέρας

π^M **Κυριε ελέειη σον** π^q

π^P **Κυριε ελέειη η η** π^q

σον

ΔΔ

ΔΔ **Κυριε ελέειη σον** κ^K π^q

χ^q **Κυριε ελέειη ε_N η σον** ΔΔ π^q

ΔΔ **Κυριε ελέειη η σον** π^q

η σον

π^q

π^q **Παρασχου Κυριιε** π^q

π^q **Παρασχου ου Κυριιε** ΔΔ π^q

ΔΔ **Παρασχου ου Κυριε** κ^K π^q

κ π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε Δ
 ς π α ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ε
Δ π α ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ε

κ κ κ

ι ε

π N π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

π q C οι οι Κυ υ ρι ε π q Δ α μη ην

π q K αι τω Πνε ευ μα α α τι ι ι ι

κ κ κ

ι ι σου Δ

π q Δ γα πη σω σε Κυ υ υ ρι ε Η

I σχυ υ υ υς μου Δ Κυ ρι ος Στε ρε

ω μα α α α α α μου χ και κα τα φυ

γη η η μου ου ου Και αι Ρυ υ υ υ

π^η

υ υ στη η η η ηης μου ου ου ου

π^η Πα τε ε βα γι ον Και Α α

α γι ον Πνε ε ε ε ευ μα Δι Τρι α α

α δα Ο μο ου ουσι ι ι ον Δι Και αι αι αι

Α α χω ω ω ω ω ω ρι ι ι ι ι ι

στο ο ο ον π^η

Το Σύμβολον τῆς πίστεως

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,
δρατῶν τε πάντων καὶ ὀιράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
γίδον τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς
γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ
ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, δύμοιούσιον
τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Сταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

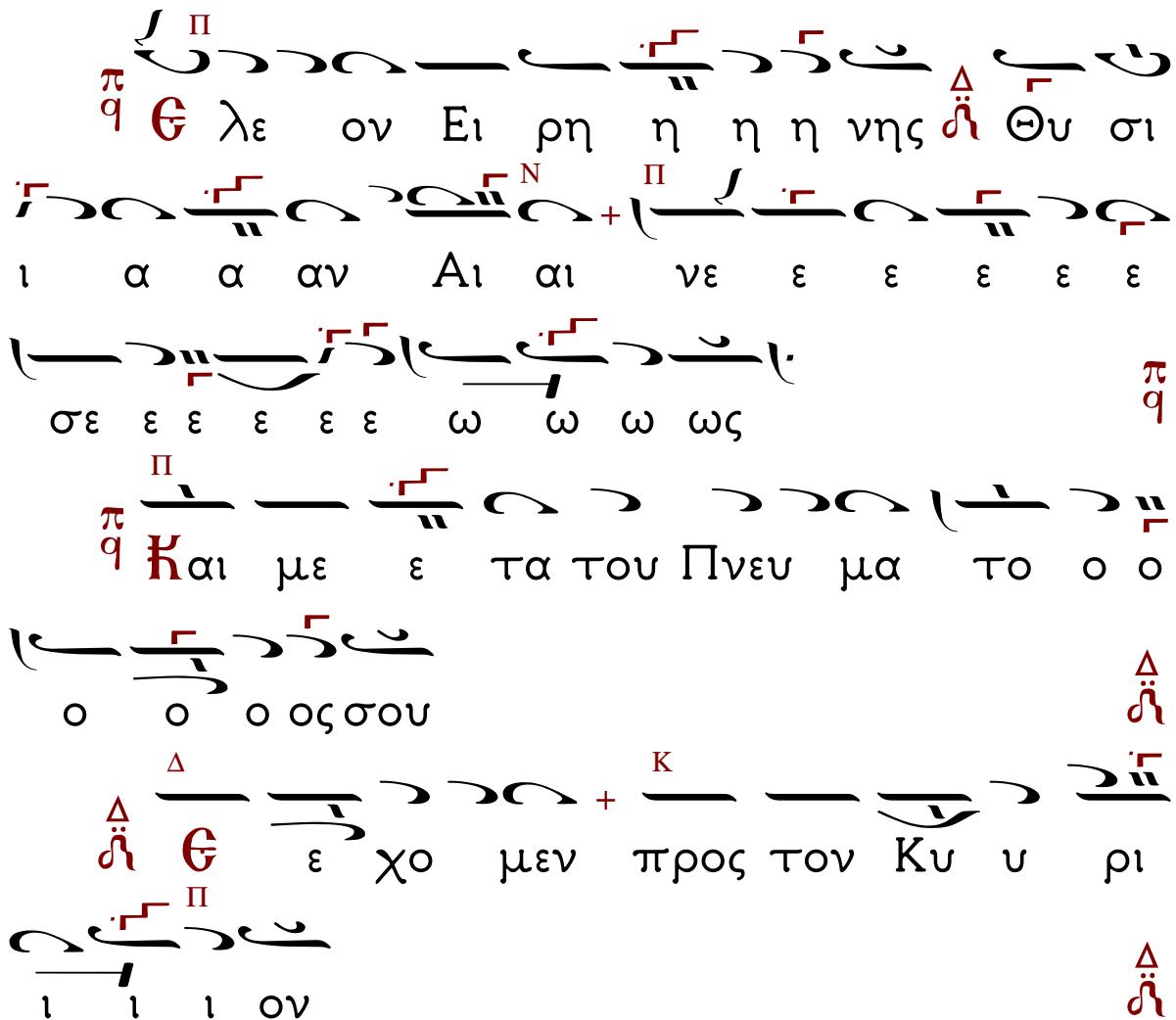
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.

Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν

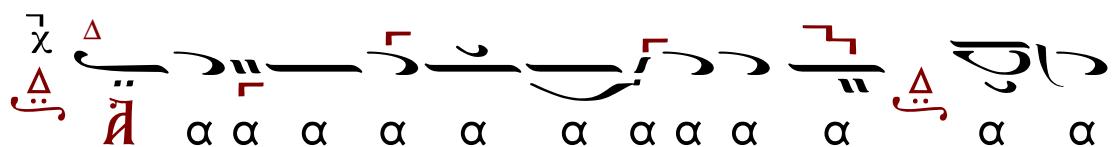
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄμην.

Ἄξιον καὶ δίκαιον. Βασ. Νικολαΐδη.

Άπό χειρόγραφο τοῦ κ. Έμμανουήλ Χανιώτη
Πρωτοψάλτου τῆς Ι.Μ. Εκατονταπυλιανῆς Πάρου.

Ἄχος Β' Δ'

Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ κ. Θ. ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

α α α ξι ι α α α ξι ι ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ηο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ηο ο ο ο
 ο ο α α ξι ι ον και αι αι δι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 και δι ι και αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ον
 Α γι ος Α γι ο ος Α α γι ι ο ο
 ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ υ
 ρι ι ι ι ι λι ι ο ος Σαβ βα α ω ω

ανταρτα πληθη η η η ρηη
 η η ληηης ο ο ου ου ου ου λου ου ου
 ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο οις και αι αι αι αι αι η η η
 η και αι η γη η η η η η η η η η
 η η τηη η η η η η η η η η
 η η η η η η γηη τηης δο ο ο ο ο
 ο ξη η η η γη τηης δο ο ο ο ο ο
 ο ο ξη η η η σου ου ου ου ου ου ου
 ου ω σα αν να α α α α α α α
 α α α α ε ε ε ε λε εν τοι οι οι

Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ κ. Θ. ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Κατατελεσθεντος την πρωινην επιτηδευμαν
 οι οι λοι οι οις υ υ υ εν τοι οις υ
 ψι 1 1 1 1 1 1 στοι οις ευ λο
 γη η με ε ε ε ε νο ο ος
 ο ε ερ χο ο ο ο ο με νο ος ε ε
 ε ε ε λε ε ε εν ο ο εν ο νο
 ο ο ο ο μα α α α λα α τι Κυ
 ρι 1 1 1 1 1 ου ου ου ου ου ου
 ου ω σαν να ο ε ε ε ε ε ε
 λε ε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οις
 υ υ εν τοι οις υ ψι 1 1 1 1 1
 στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν

Λατρεία
 τοι οι οις υψι ι ι ι ι στοι
 οι οι οι οι οι οι οι οις
 ά α μη η η η η η η η η
 ιη η η η η η η η η η η η η
 η η α α α α μη η η η η η η
 ην
 ά α μη η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η
 ιη η η η η η α α α α μη η
 η η η η η η η η η η
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΩΤ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ και Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

α α α σου ο ο Θε ο ο ο ος η
 η η μω ω ω ω ω ω ω ω ων
 ~Ηχος πᾶν Νη^ξ

χ ^N Ε πι Σοι οι οι χαι αι αι αι αι αι
 αι ρει **δι** Κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε νη η ^π **λ** πα α α α α α α σα ^π
 η η η κτι ι ι ι σις **δι** Αγ γε ε λω ων
 το ο συ υ υ στη η η μα **δι** και αν θρω
 πω ω ω ων το γε ε ε νο ος **δι** η γι
 α σμε ε ε ε νε να α α ε ε **δι** και πα
 ρα α δεισε λο γι ι ι κε ε **ν** παρ θε

νι κο ον καυ χη η η μα ^Δ_Δ εξ ης Θε ος
 ε ε ε ε σαρ κω ω ω θη η ^Δ_Δ και παι δι
 ι ον γε ε ε γο ο ο ο νε ^Δ_Δ ο προ
 αι αι ω ω ω ω ω νω ω ων ^γ_γ υ πα α αρ
 χω ω ω Θε ο ο ο ο ος η η η η μω
 ω ω ων ^γ_δ
 δ Τη ην γαρ ση η η ην μη η η η
 η η η η η τραν ^π_π θρο ο ο ο νο ον
 ε ε ε ποι οι η η η σε ^Δ_Δ και την σην
 γα α στε ε ε ε ε ε ε ε πλα
 τυ τε ε ε ρα α α α αν ου ρα νω ω

α + α πειρ γα α α α α σα α
 α α πειρ γα ασα το ε πι σοι χαι αι αι
 αι αι αι αι αι βει ⁶_λ Κε χα ρι ι ι
 1 1 1 1 1 τω Κε χα ρι ι τω με ε ε
 ε ε ε ε ε ε νη ^π_δ πα σα α ^χ_η η η
 η η κτι 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
 1 1 1ς ^π_δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α α α α
 δο ο ξα σοι οι οι οι

γ ^η_δ

Εἰς ἵχον πλ. α' ἐναρμόνιο.

Ὕχος π ḥ π

π π π π π
Δ Κ ρ ε ε λ ε η σ ο ν Δ

π π π π π
Δ Κ ρ ε ε λ ε η σ ο ν Δ

π π π π π
Δ Κ ρ ε ε ε λ ε η σ ο ν Δ

π π π π
Δ Κ ρ ε Δ

π π π π π
Δ Α μ η η η η η η ι

π π π π π π π π π
Δ Κ αι τ ω π ν ε μ α τ ι ι ι ι ι σ ο ν Δ

π π π π π π π π
Δ Κ οι οι οι οι οι Κ ρ ε Δ

π π π π π π π π
Δ Κ ρ ε ε ε ε ε ε Δ

π π π π
Δ Α α μ η ν Δ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ὕπαγος πᾶς Πατέρας Εναρμόνιος

πάτερ εἰ εἰς Αγιος πάτερ εἰ εἰς Κυριος ιησος Ιησος Χριστος εἰς δοξαν Θεου Πατρος α μην πάτερ

ὝΧ^{τος}_χ

χ ^B δι ει ει ει ει εις α α α α
 λ Ει ει ει ει ει εις α α α α
 γι ι ι ος λ ει ει ει ει ει ει εις
 κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος λ Ι η σους
 χρι ι στος δι εις δο ο ο ξαν δι Θε ου Πατρος
 α α μην λ

Ἡχος πριν Πα χ^π π^π χ^π α α νες Α α α φες χ^π συγ
 χω ω βησον ο Θε ε ε ος χ^π τα πα
 ρα α πτωω μα α τα η μων δι τα
 ε κου ου σι ι ι α χ^π τα α κου ου
 ου σι ι ι α δι τα εν γνωω ω ση χ^π και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α δι τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα χ^π τα κα τα νουν χ^π και δι α ανοι οι αν δι τα
 πα αν τα η μιν συγχω ω βησον χ^π ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρωω ω ω πο ο ο ος χ^π

Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕχος λαῷ Πᾶ

π ^π χρὶ στε ε το φως το α λη θι νον ^χ το
 φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον ^π ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας ^χ το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου ου σου ^π ι να εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον ^π και κα τε ευ θυ υ υ υ
 νο ον ^π τα δι α βη η μα τα α η

μω ω ων **Δ** προς ερ γα σι ι ι αν τω ω
ω ων ε εν το ο λωω ω ωνσου **π** πρε
K σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου σου
ου Μη η η τρος **χ** **π** και πα αν τωων σου ου
των **A** γι ω ω ωνα μην **Δ**

Κοινωνικόν

Ὕχος πρὸς Πα

ο ο ο ο ο ος π^q και α νε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε χε ε ε ε ρ^o και α νε ε ε ε ε
 στη η η η η ρ^o σω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω σω ρ^o ων η η μα α α α α λα α α α
 α α α α α ας ρ^o Α αλλη η λου ου ου ου
 ου ι ι ι ι α α α α α α π^q

Ἄνπ' δὲ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, λέγεται τὸ παρὸν εἰς ἥχον
β' είρμολογικῶς.

Ὕχος πᾶς Δι

χ π
Δ
σ Μνησθη τι ε ευ σπλαγχνε και η μων
κα θως ε μνη μο ο νευ σας του Λη στου
εν τη Ba σι λει α των ou ρα νω ω
ων

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὕχος Δι

μην α μην α μην εις α φε σιν
α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μη

Δ

σωμεν την δο ὁ ζαν σου Δ ο τι η ζι ω
 σας η μας Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων β τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου β
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α Δ

Ἄχος πά πα

μην α μην α μην πεις α φε σιν α
 μαρ τι ων πκαι εις ζω ην την αι ω νι ον
 Πλη ρω θη η τω το στο ο μα η μων χη

αι νε σεως σου Κυ ρι ε ^π_q ο πως υ μνησω
 μεν την δο ξα αν σου ^χ_q ο τι η ξι ι ω ω
 σας η η μας ^Δ_Δ των Α γι αν σου με τα σχειν
 μυ υστηη η ρι ι ι ι αν ^π_q τη ρησον η
 μα ας εν τω σω α γι α σμω ^χ_q ο λην
 την η με εραν με λε ταν την δικαιο συ υ
 νη η ηνσου ου ου ^χ_q Αλλη λου ι α α α ^Δ_Δ
 α α α α α ^κ_q

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄχος Δι

Ἄλαμην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἐγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδὸς»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.